

[Finansministeren]

- ansatte i forsvaret omfattet af civilarbejderloven
- visse fastansatte håndværkere m.v. ved DSB

2) Det kommunale område:

- primærkommunale tjenestemænd
- amtskommunale tjenestemænd
- budgetmæssigt fastansatte i visse kommuner
- tjenestemænd ved fælleskommunale virksomheder og kommunale sammenslutninger m.v.

3) Øvrige tjenestemandspensionsområder:

- tjenestemænd i telefonselskaberne
- tjenestemænd ved Danmarks Radio

Yderligere anvendes de samme pensionsprincipper over for ministre, borgmestre og folketingsmedlemmer, og ansatte i Nordisk Ministerråds Sekretariat i København har ret til at blive behandlet efter disse regler, hvis ikke andet er aftalt.

Reglerne om samordningsfradrag for pensionister inden for de nævnte grupper er fastsat i de enkelte pensionsordningers vedtægter eller regulativer, idet dog følgende gruppers ret til pension efter regler svarende til tjenestemandspensionsloven er fastsat ved lov:

- tjenestemænd ved Grønlands hjemmestyre (landstingslov nr. 9 af 25. oktober 1979 om lønnings- og pensionsforhold m.v. for tjenestemænd ansat under Grønlands hjemmestyre og landstingslov nr. 20 af 17. december 1985 om lønnings- og pensionsforhold m.v. for tjenestemænd ansat under Grønlands hjemmestyre i Danmark)
- civilt personel i forsvaret (lov nr. 82 af 12. marts 1970 og senere om pensionering af civilt personel m.v. i forsvaret)
- visse fastansatte håndværkere m.v. ved DSB (lønnings- og klassificeringsloven af 1969)
- ministre (lov nr. 194 af 5. juni 1959 og senere om vederlag og pension m.v. for ministre)
- folketingsmedlemmer (lov nr. 271 af 13. maj 1987 om valg til Folketinget)

Reglerne for borgmestre findes i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 696 af 20. december 1984.

Tilbageholdelsen af samordningsfradrag medfører, at den reelle udgift til pensioner reduceres svarende til fradraget. Provenuet kan siges at tilkomme den pensionsudbetalende myndighed.

Spm. nr. S 3

Til trafik- og kommunikationsministeren (3/6 88) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan de statslige tilskud til faste priser og ekskl. ekstraordinære tilskud til nye S-tog til Hovedstadsområdet's Trafikselskab har udviklet sig i årene 1983–1988?«

Begrundelse

Igennem de seneste 5 år har regeringen forringet Hovedstadsrådets muligheder for at fastholde et forsvarligt serviceniveau for hovedstadsrådets befolkning, dels igennem reduktion i de direkte tilskud til Hovedstadsområdet's Trafikselskab, dels igennem reduktion af bloktilskud og omlægninger af de mellemkommunale udligningsordninger og gennem strafefgift og pålagte skatteløfter. For HT er udviklingen katastrofal, og de nødvendige driftstilpasninger vil betyde serviceforringelse som følge af nedlæggelse af ruter og længere gangafstande, som vil påvirke både arbejdspladstrafikken og betjening af plejehjem og pensionistboliger i det københavnske område. De beskæftigelsesmæssige konsekvenser vil betyde mindst 350 færre arbejdspladser. Alene i København reduceres bustrafikken med ca. 25 pct., hvilket betyder en dårligere service og en stigning i den individuelle trafik.

Svar (16/6 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Loven om hovedstadsrådets kollektive personbefordring fra 1977 danner basis for den eksisterende trafikordning i hovedstadsområdet. Et element heri er, at Hovedstadsrådet oppebærer alle indtægter og afholder alle udgifter vedrørende S-togene. Med det formål at gøre denne ordning byrdefordelmæssigt neutral i forhold til tidligere, hvor staten (DSB) varetog S-togsdriften, yder staten en årlig drifts- og anlægskompensation til Hovedstadsrådet. Kompensationsbeløbet blev oprindeligt reguleret på grundlag af udviklingen i bruttofaktoriindkomsten, men reguleringen er siden ændret og fastsættes nu på de årlige finanslove.

Kompensationsydelsen har siden 1983 udviklet sig således i faste 1987-priser: